

af Præsterne i sit Provsti, den nu i Jylland og Fyn meget skattede Vækkelsesprædikant Mads Vestrup, fradømt Kjole og Krave. Denne haarde Fremfærd mod en Embedsbroder var saa meget mere bemærkelsesværdig, som der nu hviskedes om, at Provsten selv ofte viste besøgende Kvinder af de yngre Aargange sin faderlige Velvilje paa en Maade, der ofte havde vakt Anstød — —.«

Da Tyrstrup gav Bladet tilbage, var hans Ansigt meget alvorligt.

»Ja, det er sandelig ikke for tidligt, at der bliver sat en Stopper for saadanne skammelige Skriverier,« sagde Jørgen Højbo, der var en smuk gammel Bonde- mand med et Par dybtliggende Øjne. Han havde i mange Aar hørt til Enslevs nærmeste Kres, men efter den berygtede Strige-Tale havde han opsagt ham Venskabet og var nu en af de Mænd i Partiet, der stod ham haardest imod.

Lærer Tanning — en yngre, skægløs Fynbo med en rød Svulst, der sad midt i Panden som Rosen- stokken af et Enhjørningshorn — sagde nu:

»Gjærup mener, at vi foreløbig rent privat skal indkalde Repræsentanter for de forskellige Partiaf- skygninger til et Møde for at drøfte den politiske Situation og »Femte Juni«s Forhold til den. Vi kunde saa ved samme Lejlighed tage denne sidste Gemen- hed op til nærmere Forhandling.«